Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: ”Minna”, i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118803920/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

det klarede (hvad det forresten absolut ikke gjorde). Da dette Spørgsmaal udeblev, var jeg lige vidt.

Jeg havde prøvet og forkastet flere Indledninger, da den mindste Pige begyndte at klynke over, at hun frøs. Den stakkels Lærerinde saa ingen anden Udvej, end at tage sit eget Shawl af og svøbe hende ind deri. Da jeg selv er temmelig kuldskær, kunde jeg levende føle, hvad det maatte være for hende at komme af med Shawlet, især da jeg havde lagt Mærke til, hvor velbehagelig hun trak det fastere om Armene og puttede den lille Hage ned mellem de bløde Folder. Jeg følte, at min Tid nu var kommen, og tilbød hende ridderlig min Plaid. — Som jeg havde ventet, afslog hun det meget venlig; — jeg trængte jo selv til den og vilde sikkert forkøle mig. Da jeg saa meget mindre kunde benægte dette, som jeg plagedes af en Snue, der allerede et Par Gange havde faaet mig til at nyse saa voldsomt, at den lille Pige var bleven bange og den større havde haft sin Nød med ikke at briste i Latter, saa vidste jeg ingen anden Udvej, for dog ikke at slippe altfor flovt fra det, end at sige, at jeg vilde ind i Røgkahytten, hvor jeg dog ingen Brug havde for Plaiden. Den unge Pige haabede, at det ikke var hende, der forhindrede mig i at ryge her, men jeg holdt fast

ved, at jeg paa ingen Maade vilde plage hende med Tobaksrøg, hvorved jeg smykkede mig med en hensynsfuld Finfølelse, som slet ikke tilkom mig. Jeg havde desuden nu trukket frisk Luft, og det blev mig i Længden dog en Smule for køligt, føjede jeg til; det lykkedes mig saaledes at tiltræde mit Tilbagetog, efterladende min Plaid som — *sans comparaison* — Joseph sin Kjortel.

Da jeg atter sad paa den voxdugsbetrukne Bænk i det lille kvalmende Rum, havde tændt mig en Cigar og faaet et Glas Øl sat foran mig, kunde jeg ikke skjule for mig selv, at mit første Forsøg paa en Tilnærmelse egentlig ikke havde været synderlig snedigt, da en saa grundig Fjærnelse var bleven dets umiddelbare Følge. En lidt dristigere Cavaler havde maaske faaet maget det saaledes, at man var enedes om Brugen af det meget lange Shawl, eller hvis det var utænkeligt, saa kunde den lille Pige være bleven sat ved Siden af mig og dækket til. Kort sagt, jeg havde baaret mig ad som en rigtig Dumrian, fandt jeg, og jeg ærgrede mig saa meget mere derover, som det forrige Opholdssted i og for sig var behageligere, og jeg mente allerede at spore Anlæg til Hovedpine.

Det gav et Stød, og vi laa stille. Ovenover slæbtes der med Kofferter og Kasser. Det var